

בבא קמא כב

ענין: בnr חנוכה פטור

ח'יך יצחק חנוכה מאמר א'

כך נאה וכך יאה כי מאורע מועד החנוכה יהא מפקע מהתורת כתוב, שכן כל עצמו של חידוש מועד החנוכה אינו אלא בנקודת זו של מסירות נפש על בעבודת יהוד ישראלי בערים, אשר שלילת הכתב היא ה-"בטועל" של יהוד זה. ופוק חזוי דגש במשנה לא נשנו דיני נר חנוכה, ולא נזכר נר חנוכה כי אם אגב גרא דענינים אחרים; והיינו כמו שהורו לנו רבותינו דגש לאחר שנכתבה המשנה עדיין השאירו בה מקום לצורת תורה שבعل פה, על ידי החיסורי מיחסרא וכדומה; ובנר חנוכה בא הוא העניין הזה לידי השמטה גמורה, מפני שאورو של נר חנוכה הוא האור שניתגלה על ידי מסירות נפש על אורות מניעת כתיבתם של דברים שבעל פה. בכך שעיל ידי זה תסתלק יון מהחשיך עיניהם של ישראל על ידי תרגום דברים שבעל פה, בדרך שהחשיכה עיניהם של ישראל בתרגומם של דברים שככתב. ודוק כי לא ניתן להתפרש יותר. עיון

אמרי אמרת ויישב תרפ"ט

חנוכה שמאו לפניו צלחות קלטיים ומיתם פניהם המכוני נרו מזמן סחוכני חייך לרבי יוסלה הומל צכל חנוכה פטול, ליתא בשפת אמרת צס אוז"ל טפיונים פלו פלחות צביה סמקלות ולן לנשות מלחות טימיל ונשות קלטיים ועל כן נקס צסי"ת זבוס ועזה בתגלוות פקלוסה נס למן רשות קלטיים, היוניס לו עלה פקולת לתוך רשות טימיל ועתה ליפוי יכוליס לנשות מלחות קלטיים רשות טימיל וחכו קווילו ותכלף לפניהם כל חנוכה צלחות קלטיים, זו סייח עזולות מיטים לנשות מלחות קלטיים רשות טימיל, כתיכ' זעם

אמרי אמרת חנוכה תרפ"ט

מעולם נג' יולדת צלינה למיטה מעטה ולעטיל תהיא צלינה נס למיטה מעטה ולכך צכל חנוכה טטה מעין לעטיל מואו לפניהם למיטה מעטה, כתיכ' צרך ט' מילן

שפת אמרת ליקוטים חנוכה

וברווך שם. ולכך מצות נר חנוכה מבחווץ¹⁵¹, ברשות הרבנים במקום הפתוח לחוץ, כיון שיש כח בחנוכה לגבור נגד סטרא אחרא, גם במקום הפרווץ כנ"ל. ואם היה דר בעליה, היינו שהוא סגור ומסוגר ואין בו פרצה, שדריתו למעלה, מניחו בחלוון הסמוך לרשויות הרבניים, היינו במקום שרואה שם יותר קרוב לראות מרשות הרבנים לשם שיוכלו להרע לו אחר כך, אף שאינו פתוח לגמרי. וזהו שאמרו חז"ל¹⁵², הניח חנוני נרו מבחווץ בnr חנוכה פטור, שיש רשות בחנוכה להעמיד מבחווץ כנ"ל, וכבר ביאר כל זה אדמור"ץ צ"ל הריני כפרת משכבו, וגילה לנו במאור תורהנו פתח לבאר בתורה הקדושה. ומה שאמרו חז"ל¹⁵³ כדי